

naam **Bjorn Verstraete**
woonplaats **Ramskapelle**
bedrijf **120 melkkoeien**
leeftijd **25**

‘Mijn ouders verklaarden mij voor zot’

Niet geboren op een boerderij en toch als boer aan de slag. Bjorn Verstraete behoort tot de zeldzame groep die dat is gelukt. Twijfel heeft hij nooit gehad. ‘Als je geen liefde hebt voor dit vak, dan sta je niet elke morgen om 5.30 uur naast je bed om te gaan melken.’

TEKST TIJMEN VAN ZESSEN

Hij volgde de hotelschool vanwege zijn liefde voor voedsel. Bjorn Verstraete (25) was nieuwsgierig naar waar ons eten vandaan komt en hoe het wordt gemaakt. Maar in de zesde klas van zijn opleiding was hij meer boer dan restauranthouder.

Hij was in het weekend veel te vinden op het melkveebedrijf van Johan Debergh (59), een broer van zijn moeders nieuwe partner. ‘Hij heeft geen opvolger en wilde het bedrijf laten voortbestaan en er op zijn oude dag nog kunnen rondlopen. We zitten nu twee jaar in maatschap en als Johan met pensioen gaat, draagt hij het aan mij over’, vertelt de piepjonge melkveehouder uit Ramskapelle.

Voersaldo's appen

Bjorn en Johan verdelen het werk op de boerderij onderling. Johan zit het meest op de trekker; het bedrijf heeft naast melkvee ook een akkerbouwtak. Het teeltplan bestaat uit 25 hectare grasland en 18 hectare mais, met daarnaast tarwe, mais en graszaad als akkerbouwteelt. ‘We overleggen veel met elkaar’, zegt Bjorn. ‘Wanneer we gaan maaien bijvoorbeeld. Of welke koeien we verkopen. Er gaat geen koe weg zonder dat we het allebei weten.’

Bjorn is het liefst in de stal, tussen de 120 melkkoeien. Melken mag hij graag doen en hij is gek op klauwbekappen en insemineren. Voor beide disciplines volgde hij een cursus. ‘Het is altijd weer een spannend moment als tijdens de drachtcontrole blijkt of je je werk goed gedaan hebt.’ De nieuwe landbouwer is begaan met het welzijn van zijn koeien. ‘Als de koeien zich goed voelen, dan voel ik me ook goed. En andersom precies zo. Tijdens de hitte-golf afgelopen zomer was ik er aardig ondersteboven van om de koeien zo te zien lijden.’

Bjorn is niet alleen fier op het werken met koeien, hij geniet ook van de economie in het bedrijf. De

productie per koe is hoog: 10.300 kilo melk met 4,25% vet en 3,64% eiwit. ‘We kunnen misschien nog wel een liter per koe meer melken, maar de voerkosten moeten wel binnen de perken blijven. Dat is de uitdaging, iedere dag weer, en dat vind ik super tof. Wat je erin steekt aan voer, moet er aan melk ook weer uitkomen’, zegt Bjorn beslist. Hij zit in studiegroepen met andere jonge boeren, waarin de voersaldo's worden uitgewisseld. Tegenwoordig via Whatsapp.

Bjorn is niet op een boerderij geboren. Hij behoort tot de zeldzame groep die het lukt om zonder boerenbloed toch als boer aan de bak te komen. Twijfel heeft hij nooit gehad: ‘Als je geen liefde voor het vak hebt, dan sta je niet elke morgen om 5.30 uur naast je bed om te gaan melken. Ik had al een voorliefde voor voedsel, maar het is toch mooi om zelf dat voedsel te produceren? Ik vind het tof om een mooi product af te leveren aan de maatschappij.’

Alles groen zien worden

Ja, zijn ouders vroegen wel eens: ‘Zie je dat wel zitten? Het is iedere dag.’ ‘Soms verklaarden ze mij voor zot, maar ik heb er niet naar geluisterd. Ik heb er ook nooit aan getwijfeld. Dit is mijn eigen keuze: meeleven met de natuur, in het voorjaar alles groen zien worden en buiten de vogels horen fluiten, daar word ik vrolijk van.’

Extra koeien melken is niet het eerste doel van Bjorn. ‘Er is hier weinig grond te koop en met extra koeien stijgen de kosten voor mestafzet.’ Hij denkt erover na om met zijn vriendin een neventak op te zetten. Zij werkt nu nog buitenshuis, maar helpt in het weekend ook mee op de boerderij. ‘We zitten dicht bij zee en een deel van onze melk wordt al tot ijs verwerkt. Misschien komt die opleiding aan de hotelschool nog van pas.’